DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

30 października | Nr. 30 | Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą zł 1,15. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

666.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 października 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej.

Na podstawie art. 1 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 666) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 482) — oraz dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 382) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z nieruchomości ziemskiej „Dobra Ziemskie Ordynacja Zamoyska" grunta leśne i poleśne o obszarze 9.200 ha, wraz z drzewostanami, budynkami i innemi przynależnościami gruntów, celem sprzedaży tych gruntów przez Maurycego Ordynata Zamoyskiego Skarbowi Państwa z wolnej ręki, bez względu na istniejące ograniczenia statutowe i ustawowe, na pokrycie pretensji z tytułu wszystkich podatków i opłat państwowych wraz z dodatkami komunalnemi, zarówno realnych, jak i osobistych, wymierzonych i mogących być wymierzonemi Maurycemu Ordynatowi Zamoyskiemu za okres do dnia 31 grudnia 1932 r.

Obszar wyłączony uwidoczniony jest na 5 planach, sporządzonych przez mierniczego przysięgłego Juljusza Sikorskiego w 1934 r., za numerami, niżej podanemi, zaopatrzonych pieczęcią Ministerstwa Skarbu i napisami tegoż Ministerstwa, oraz obejmuje następujące części dóbr ziemskich Ordynacja Zamoyska:

Nr. planu	Nomenklatury hipoteczne, objęte planem	Obszar poszczeg. nomenklatur		Ogólny obszar wyłączony	
		Hekt.	Metr.	Hekt.	Metr.
136	z leśnictwa Janowskiego	8.661	4.996	8.661	4.996
137	z leśnictwa Kraśnickiego (z obrębu Rudki)	111	3.878		
	z folwarku Kwiatkowice	41	3.126	152	7.004
138	z leśnictwa Tomaszowskiego (z obrębu Siwa Dolina)	97	2.000		
	nieruchomość w mieście Tomaszowie Lubelskim	2	8.000	100	
	Nr. hip. 310 pod nazwą „Niwka po Kasperowskim"				
139	z leśnictwa Zamoyskiego (z obrębu Brzezina Chomęcka)	219	4.630		
	z folwarku Chomęciska z Jeziorami . . .	20	5.370	240	
140	z leśnictwa Zamoyskiego (z obrębu Borek Wysocki)	45	8.000	45	8.000
	Razem . . .	—	—	9.200	—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 października 1935 r. Nr. 75, poz. 472).

667.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1935 r.

o dozorcach skarbowych.

Na podstawie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządzam co następuje:

§ 1. Funkcjonarjuszów państwowych o specjalnych kwalifikacjach, pełniących czynności pomocnicze przy urzędach celnych zalicza się do kategorji funkcjonarjuszów niższych i równocześnie ustala się ich tytuły służbowe w sposób następujący:
1) starszy dozorca skarbowy,
2) dozorca skarbowy,
3) pomocniczy dozorca skarbowy.

§ 2. Służbę rozpoczyna się na stanowisku pomocniczego dozorcy skarbowego w charakterze prowizorycznym.

Pracownicy kontraktowi, pełniący swe obowiązki przynajmniej od lat 2, mogą być w drodze wyjątku zwolnieni od postanowień, zawartych w ustępie poprzedzającym i mianowani na stanowiska dozorców skarbowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 sierpnia 1928 r. o dozorcach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 715).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 października 1935 r. Nr. 76, poz. 477).

668.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1935 r.

o zmianach w organizacji urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej we Lwowie.

Na podstawie art. 3 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 391) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. Z okręgu 2 urzędu skarbowego w Drohobyczu wyłącza się gminę Truskawiec oraz miejscowości: Orów i Popiele i włącza się je do okręgu 1 urzędu skarbowego w Drohobyczu.

§ 2. Z okręgu urzędu skarbowego w Samborze wyłącza się miejscowość Wołoszcza i włącza się ją do 1 urzędu skarbowego w Drohobyczu.

§ 3. Siedzibę 2 urzędu skarbowego w Drohobyczu przenosi się do Borysławia i nadaje się temu urzędowi nazwę: „Urząd Skarbowy w Borysławiu".

§ 4. 1 urząd skarbowy w Drohobyczu otrzymuje nazwę: „Urząd Skarbowy w Drohobyczu".

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 października 1935 r. Nr. 76, poz. 478).

669.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 października 1935 r.

o uzupełnieniu przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Na podstawie art. 133 lit. „a" i „b" oraz art. 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy wykonawcze z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820) uzupełnia się następująco:

1) w paragrafie 48 — „Zgłoszenie na piśmie" — dodaje się dalszy ustęp 11:

„a) jeżeli w związku z wykonaniem umów międzypaństwowych, bądź w związku z regulowaniem płatności z tytułu obrotu towarowego z państwem obcem, obrót ten, na skutek wprowadzonej w państwie obcem reglamentacji dewiz, podlega specjalnej kontroli w całości lub w części, wtenczas strona przy odprawie celnej (ostatecznej) towarów, przywiezionych z tego państwa, powinna przedstawić zaświadczenie, stwierdzające dopełnienie wymagań tej kontroli; nie wymaga się przedstawienia tych zaświadczeń przy towarach: 1) objętych umowami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, 2) przewożonych w ruchu podróżnych (w rozumieniu § 22 ust. 4 przepisów wykonawczych do prawa celnego), 3) stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrzne jak i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła, 4) zwalnianych od cła na podstawie art. 22 ust. I pp. 1—6, 8—11; ust. II pp. 1—10, 13—20, 22—25 prawa celnego;

b) wykaz państw, z których przywóz podlega specjalnej kontroli, wykaz instytucyj, uprawnionych na polskim obszarze celnym do wystawiania zaświadczeń wymienionych w punkcie a), oraz wzory tych zaswiadczeń będzie ogłaszał Minister Skarbu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

2) W paragrafie 47 — „Zgłoszenie ustne" — dodaje się nowy ustęp 3 tej treści:

„Przepisy, zawarte w paragrafie 48 ustęp 11, mają analogiczne zastosowanie".

3) W paragrafie 49 — „Postępowanie urzędu celnego" — w końcu ustępu 4 dodaje się zdanie:

„Również w przypadkach przewidzianych w paragrafie 47 ustęp 3 oraz w paragrafie 48 ustęp 11, urząd celny nie przyjmuje należności celnych i innych, zanim strona nie przedstawi wymaganych temi przepisami dokumentów."

4) W paragrafie 56—„Zgłoszenia na piśmie"— dodaje się dalszy ustęp 8:

„a) Jeżeli, w związku z wykonaniem umów międzypaństwowych, bądź w związku z regulowaniem płatności z tytułu obrotu towarowego z państwem obcem, obrot ten, na skutek wprowadzonej w państwie obcem reglamentacji dewiz, podlega w całości lub w części kontroli specjalnej, wtenczas strona powinna przedstawić przy odprawie wywozowej (ostatecznej) zaświadczenie, stwierdzające dopełnienie wymagań tej kontroli; nie wymaga się przedstawienia tych zaświadczeń przy towarach: 1) objętych umowami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, 2) przewożonych w ruchu podróżnych (w rozumieniu § 22 ust. 4 przepisów wykonawczych do prawa celnego), 3) stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrzne jak i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła, 4) zwalnianych od cła na podstawie art. 22 ust. I pp. 1—6, 8—11; ust. II pp. 1—10, 13—20, 22—25 prawa celnego;

b) wykaz państw, do których wywóz podlegać będzie specjalnej kontroli, wykaz instytucyj, uprawnionych na polskim obszarze celnym do wystawiania zaświadczeń wymienionych w punkcie a), oraz wzory tych zaświadczeń będzie ogłaszał Minister Skarbu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

5) W paragrafie 55 — „Zgłoszenie ustne" — dodaje się nowy ustęp 8:

„Przepisy, zawarte w § 56 ustęp 8, mają analogiczne zastosowanie".

6) W paragrafie 57 — „Postępowanie urzędu celnego" — ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli towary podlegają ograniczeniom wywozowym lub gdy wywóz do niektórych krajów podlega specjalnej kontroli, strona powinna złożyć urzędowi celnemu w pierwszym wypadku pozwolenie na wywóz wydane przez właściwą władzę, w drugim — zaświadczenie, stwierdzające dopełnienie warunków specjalnej kontroli.

Przed złożeniem wymienionych wyżej dokumentów towar nie może być wypuszczony zagranicę".

7) W paragrafie 62 — „Zgłoszenie na piśmie do odprawy warunkowej" — dodaje się nowy ustęp 6 tej treści:

„a) Jeżeli w związku z wykonaniem umów międzypaństwowych bądź w związku z regulowaniem płatności z tytułu obrotu towarowego z państwem obcem, obrót ten, na skutek wprowadzonej w państwie obcem reglamentacji dewiz, podlega specjalnej kontroli w całości lub w części, wówczas strona przy odprawie warunkowej, dotyczącej obrotu uszlachetniającego czynnego lub biernego, bądź obrotu reparacyjnego czynnego lub biernego — z tem państwem powinna przedstawić zaświadczenie, stwierdzające dopełnienie wymagań tej kontroli.

b) Wykaz państw, w stosunku do których odprawa warunkowa, dotycząca obrotu uszlachetniającego czynnego lub biernego, bądź obrotu reparacyjnego czynnego lub biernego podlegać będzie specjalnej kontroli, wykaz instytucyj, uprawnionych na polskim obszarze celnym do wystawiania zaświadczeń, wymienionych w punkcie a), oraz wzory tych zaświadczeń będzie ogłaszał Minister Skarbu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

8) W paragrafie 61 — „Zgłoszenie ustne do odprawy warunkowej" — dodaje się ustęp 3:

„Przepisy zawarte w paragrafie 62 ustęp 6, mają analogiczne zastosowanie".

9) W paragrafie 63 — „postępowanie urzędu celnego" — dodaje się ustęp 4:

„Jeżeli przy odprawie warunkowej wymagane jest zaświadczenie o dopełnieniu warunków specjalnej kontroli ustanowionej w obrocie towarowym z państwem obcem (§ 61 ust. 3, § 62 ust. 6) odprawa warunkowa nie może być dokonana bez przedstawienia przez stronę takiego zaświadczenia".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 października 1935 r. Nr. 77, poz. 481).

670.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 października 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zwinięciu Oddziału Urzędu Celnego w Bydgoszczy — Lotnisko.

Na podstawie art. 8 i art. 103 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu zwija się na lotnisku w Bydgoszczy Oddział Urzędu Celnego w Bydgoszczy pod nazwą „Oddział Urzędu Celnego w Bydgoszczy — Lotnisko".

W związku z powyższem lotnisko w Bydgoszczy przestaje być lotniskiem celnem.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 października 1935 r. Nr. 78, poz. 485).

671.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 października 1935 r.

o opłatach stemplowych od weksli.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 200) zarządzam co następuje:

§ 1. Wolne jest od opłaty stemplowej pismo, posiadające wszystkie cechy wekslu trasowanego (art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. o prawie wekslowem — Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 926), jeżeli istnieją okoliczności następujące: 1) weksel jest płatny na własne zlecenie wystawcy; 2) trasatem jest bank państwowy lub przedsiębiorstwo, trudniące się czynnościami bankowemi jako głównym przedmiotem, a zorganizowane w formie spółki akcyjnej; 3) w tekście wekslu znajduje się następująca informacja: „weksel, sporządzony na podstawie załączonego odpisu dokumentu przewozowego" (lub „załączonych ... odpisów dokumentów przewozowych"; w miejscu wykropkowanem należy wymienić ilość odpisów), „stwierdzającego (stwierdzających) wywóz ..." (ilość i rodzaj towaru) „z Polski do ..." (kraj przeznaczenia); 4) do wekslu są załączone wszystkie odpisy, wymienione w informacji, o której mowa pod 3), zaświadczone przez trasata; 5) weksel został przez trasata zapisany do „rejestru weksli wolnych od opłaty stemplowej" i zaopatrzony w adnotację „Wolny od opłaty stemplowej. Dz. U. R. P., poz. 487 z 1935 r., poz. rej. z ... r."; ta adnotacja ma być zaopatrzona w pieczęć trasata i podpisana przez funkcjonarjusza, prowadzącego rejestr.

Rejestr, o którym mowa wyżej pod 4), zawiera kolumny celem uwidocznienia: pozycji rejestru, pozycji księgi wekslowej, daty wystawienia wekslu, imienia i nazwiska — bądź firmy lub nazwy — wystawcy, sumy wekslowej, daty przyjęcia, kwoty oraz daty uiszczenia opłaty stemplowej, należnej w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia. Zapisanie do rejestru ma nastąpić przed przyjęciem wekslu, lecz najpóźniej w ciągu tygodnia po otrzymaniu wekslu przez trasata.

§ 2. Umieszczenie indosu nie uchyla uwolnienia, jeżeli nastąpiło po umieszczeniu adnotacji, wymienionej w punkcie 5 § 1.

§ 3. Jeżeli przyjęcie wekslu, wymienionego w § 1, nie nastąpiło w ciągu miesiąca od daty wystawienia, uwolnienie od opłaty stemplowej ustaje i ma być uiszczona kwota, należna w myśl art. 122 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404). W tym celu trasat powinien w ciągu 3 dni po upływie wymienionego okresu miesięcznego uwidocznić w rejestrze (§ 1) kwotę opłaty stemplowej; w ciągu 10 dni po upływie każdego miesiąca, w którym nastąpiło wpisanie kwot opłat stemplowych, należy wnieść do kasy urzędu skarbowego ich sumę wraz z dodatkiem 10%-wym i datę uiszczenia podać w rejestrze. Ma zastosowanie ustęp ostatni § 46 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Ustęp poprzedni ma zastosowanie również w razie otrzymania przez trasata wiadomości, że towar, którego dotyczy dokument przewozowy (§ 1, punkt 3), nie zostanie wywieziony z Polski. Trasat powinien w ciągu 3 dni po otrzymaniu tej wiadomości uwidocznić w rejestrze kwotę opłaty stemplowej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do weksli, wystawionych począwszy od tego dnia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 października 1935 r. Nr. 78, poz. 487).

672.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 października 1935 r.

wydane co do §§ 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o ulgach w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 200) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 listopada 1934 r. w sprawie ulg w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 937), kropkę, kończącą powołany paragraf, zastępuje się średnikiem i umieszcza się następujący dalszy punkt:

„6) pisma, stwierdzające: a) zawarcie umowy, na mocy której przedsiębiorca składowy zobowiązuje się do przechowania rzeczy ruchomych w składzie,

znajdującym się w porcie polskiego obszaru celnego, b) należność przedsiębiorcy składowego tytułem wynagrodzenia za przewóz do składu lub ze składu, dokonany na obszarze owego portu, c) uiszczenie należności z tytułu składowego, zwrotu wydatków i kosztów, wiążących się z umową, wymienioną pod a), zaliczek, udzielonych składającemu oraz należności, wymienionych pod b)".

§ 2. Od opłat stemplowych, przewidzianych w art. 93 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404), są wolne dokumenty przewozowe komunikacji międzynarodowej, tyczące się przesyłek kolejowych, wysyłanych z polskich stacyj portowych (Gdynia Port Centralny, Gdynia Port Północny, Gdynia Port Południowy, Gdynia Port Wolna Strefa) bezpośrednio do stacyj kolejowych zagranicznych lub przesyłek kolejowych, wysyłanych ze stacyj kolejowych zagranicznych bezpośrednio do wymienionych polskich stacyj portowych.

Jeżeli przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe co do przesyłki, określonej w ustępie poprzednim, żąda od nadawcy lub odbiorcy różnicy między zastosowanem faktycznie przewoźnem ulgowem, a należnem w myśl postanowień ogólnych, mianowicie z powodu ujawnienia stanu faktycznego, który wyłącza zastosowanie taryfy ulgowej, to ma opłatę stemplową, należną w myśl powołanego art. 93, uiścić gotówką bez urzędowego wymiaru i w tym celu wliczyć ją do sumy opłat za ten miesiąc, w którym zażądało uiszczenia różnicy (§ 132 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych — Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do pism, wymienionych w §§ 1 i 2, jeżeli po wejściu rozporządzenia niniejszego w życie bądź pisma te zostały sporządzone na obszarze Rzeczypospolitej bądź — w razie sporządzenia poza tym obszarem — zaszły okoliczności, od których w myśl przepisów ogólnych zależy płatność opłaty stemplowej.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 października 1935 r. Nr. 78, poz. 486).

673.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 października 1935 r.

w sprawie upoważnienia urzędów celnych do przyjmowania gwarancyj bankowych na zabezpieczenie należności celnych przy odprawach warunkowych.

Na podstawie art. 6 p. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) upoważnia się urzędy celne do przyjmowania gwarancyj bankowych na zabezpieczenie należności celnych przy odprawach warunkowych dokonywanych na podstawie pozwoleń, udzielanych przez właściwe władze celne.

Przed przyjęciem dokumentu poręki należy zwracać się w każdym poszczególnym wypadku do Ministerstwa Skarbu (Departament Obrotu Pieniężnego) o opinję, czy dana gwarancja może być przyjęta.

W zapytaniach kierowanych do Ministerstwa Skarbu należy podawać nazwę i siedzibę banku, kwotę podlegającą zabezpieczeniu, termin, na jaki strona pragnęłaby złożyć zabezpieczenie, i datę listu gwarancyjnego, który strona powinna dołączyć do podania o przyjęcie gwarancji. Listów gwarancyjnych Ministerstwu Skarbu przesyłać nie należy, gdyż badanie ich treści należy do urzędów celnych.

Przyjmowane listy gwarancyjne winny ściśle odpowiadać jednemu z załączonych wzorów, zależnie od rodzaju dokonywanej odprawy warunkowej i mogą służyć na zabezpieczenie należności celnych na przeciąg czasu nie dłuższy, niż wskazany zostanie w opinji, udzielonej przez Departament Obrotu Pieniężnego, co nie wyklucza możności prolongaty tego terminu na podstawie ponownej opinji Ministerstwa Skarbu (Departament Obrotu Pieniężnego).

W sprawie ewentualnej prolongaty zabezpieczenia należności celnych gwarancją bankową strony powinny występować przynajmniej na miesiąc przed upływem terminu ważności złożonej gwarancji tak, by Urząd Celny mógł we właściwym czasie rozstrzygnąć sprawę.

Celem należytego zabezpieczenia interesów Skarbu w związku z przyjmowaniem listów gwarancyjnych, urzędy celne obowiązane są:

1) dokładnie badać przed wygaśnięciem zabezpieczenia, czy zachowane zostały przez daną firmę warunki przewidziane w pozwoleniu na odprawę warunkową i

2) o ileby zaszła potrzeba ściągnięcia należności celnych, występować do banku, wystawiającego gwarancję, z wezwaniem do uiszczenia wszelkich należności będących przedmiotem poręczenia.

Równocześnie uchyla się okólnik z dnia 16 marca 1928 r. L. D. IV. 2740/2/28 (Monitor Polski Nr. 66 z 1928 r., poz. 95)

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 9 października 1935 r. Nr. 232, poz. 274).

Wzór listu gwarancyjnego

(dla obrotu reparacyjnego i innych odpraw warunkowych).

Na podstawie decyzji (wymienić władzę, udzielającą pozwolenia) z dnia . . . . . Nr. . . firma (wymienić nazwę przedsię-

biorstwa lub firmy zobowiązanej) . . . . uzyskała pozwolenie na warunkową odprawę (wymienić nazwę towaru). Na mocy tej decyzji przypadające od wprowadzonego (wprowadzonych) do kraju zagranicznego (zagranicznych) objektu(ów) należności celne mogą być zabezpieczone między innemi gwarancją bankową.

Wobec powyższego podpisani (nazw. i imiona osób wystawiających list gwarancyjny) . . . . jako wykazani (wymienić formalną podstawę legitymacji prawnej tych osób, jak statut instytucji, rejestr bankowy, pełnomocnictwo i t. p.) . . . . zastępcy (wymienić firmę instytucji gwarantującej) . . . . oświadczamy niniejszem imieniem tejże (tegoż), iż (wymienić firmę instytucji gwarantującej) . . . . przyjmują wobec Skarbu Państwa do wysokości sumy . . . . . . solidarną porękę za należytą i terminową zapłatę wszelkich kwot z wszelkiemi należnościami ubocznemi, jak procentami, karami egzekucyjnemi i t. p., do których uiszczenia (wymienić zobowiązanego) . . . . z tytułu nieuskutecznienia powrotnego wywozu w ustalonym terminie sprowadzonego (sprowadzonych) z zagranicy objektu(ów) lub też z tytułu niezachowania przez powyższą firmę (zobowiązaną) warunków w pozwoleniu na omawiany obrót określonych, będzie zobowiązany i obowiązuje się (wymienić firmę instytucji gwarantującej) . . . . dłużne z tego tytułu kwoty na żądanie Dyrekcji Ceł w . . . . (względnie Urzędu Celnego w . . . .) wypłacić w ciągu 8 dni do kasy . . . . (wymienić firmę instytucji gwarantującej) zrzeka się prawa żądania uprzedniego rozstrząsania majątku (wymienić firmę zobowiązaną) niemniej prawa żądania rozdzielenia skargi między kilku ręczycieli, o ileby takie prawo bez tego jemu służyło.

Zwolnienie przez Skarb Państwa istniejących możliwie już obecnie lub mogących powstać w przyszłości innych zabezpieczeń dla poręczonej niniejszem należności nie będzie uzasadniało dla (wymienić firmę instytucji gwarantującej) . . . . ani zwolnienia z poręki, ani jakichkolwiekbądź zarzutów lub roszczeń.

Dla rozstrzygania wszelkich sporów, mogących wyniknąć z niniejszego poręczenia, będą wyłącznie kompetentne Sądy rzeczowo właściwe w siedzibie Prokuratorji Generalnej w Warszawie (względnie oddziału Prokuratorji Generalnej w . . . .).

Niniejsza gwarancja wygasa z dniem . . . ., o ile przed upływem tego terminu Dyrekcja Ceł względnie Urząd Celny nie zwróci się do . . . . (wymienić firmę instytucji gwarantującej) z wezwaniem o uiszczenie przypadających należności . . . ., poręczonych listem gwarancyjnym.

Uwaga: Podpisy prokurentów (firmy instytucji gwarantującej) powinny być poświadczone rejentalnie.

Wzór listu gwarancyjnego

(dla obrotu uszlachetniającego).

Na podstawie decyzji (wymienić władzę udzielającą pozwolenia) z dnia . . . . Nr. . . . . firma (wymienić nazwę przedsiębiorstwa lub firmy zobowiązanej): . . . .: uzyskała pozwolenie na prowadzenie obrotu uszlachetniającego czynnego zagranicznym towarem (wymienić rodzaj towaru) do wyrobu . . . .

Na mocy tej decyzji przypadające od wprowadzonego do kraju zagranicznego towaru (wym. rodzaj towaru) należności celne mogą być zabezpieczone między innemi gwarancją bankową.

Wobec powyższego podpisani (nazw. i imiona osób wystawiających list gwarancyjny), jako wykazani (wymienić formalną podstawę legitymacji prawnej tych osób, jak statut instytucji, rejestr handlowy, pełnomocnictwo i t. p.) zastępcy (wymienić firmę instytucji gwarantującej) oświadczamy niniejszem imieniem tejże (tegoż), iż . . . . (wymienić firmę instytucji gwarantującej) przyjmuje wobec Skarbu Państwa do wysokości sumy . . . . . . solidarną porękę za należytą i terminową zapłatę wszelkich kwot z wszelkiemi należnościami ubocznemi, jak procentami, karami egzekucyjnemi i t. p., do których uiszczenia . . . . . . (wymienić zobowiązanego) z tytułu nieuskutecznienia powrotnego wywozu pod postacią . . . . (wymienić towar) w ustalonym terminie sprowadzonego z zagranicy towaru lub też z tytułu niezachowania przez powyższą firmę (zobowiązaną) warunków w pozwoleniu na omawiany obrót uszlachetniający określonych, będzie zobowiązany i zobowiązuje się (wymienić firmę instytucji gwarantującej) dłużne z tego tytułu kwoty na żądanie Dyrekcji Ceł w . . . . . . (względnie Urzędu Celnego . . . .) wypłacić w ciągu 8 dni do kasy . . . .

(Wymienić firmę instytucji gwarantującej) zrzeka się prawa żądania uprzedniego rozstrząsania majątku (wymienić firmę zobowiązaną), niemniej prawa żądania rozdzielenia skargi między kilku ręczycieli, o ileby takie prawo bez tego jemu (jej) służyło.

Zwolnienie przez Skarb Państwa istniejących możliwie już obecnie, mogących powstać w przyszłości innych zabezpieczeń dla poręczonej niniejszem należności nie będzie uzasadniało dla (wymienić firmę instytucji gwarantującej) ani zwolnienia z poręki, ani jakichkolwiekbądź zarzutów lub roszczeń.

Dla rozstrzygnięcia wszelkich sporów, mogących wyniknąć z niniejszego poręczenia, będą wyłącznie kompetentne Sądy rzeczowo właściwe w siedzibie Prokuratorji Generalnej w Warszawie (względnie oddziału Prokuratorji Generalnej w . . . . . .).

Niniejsza gwarancja wygasa z dniem . . . ., o ile przed upływem tego terminu Dyrekcja Ceł względnie Urząd Celny nie zwróci się do . . . . . . (wymienić firmę instytucji gwarantującej) z wezwaniem o uiszczenie przypa-

dających należności . . . . . ., poręczonych listem gwarancyjnym.

Uwaga: Podpisy prokurentów (firmy i instytucji gwarantującej) winny być poświadczone rejentalnie.

674.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 października 1935 r.

o zmianie zakresu działania urzędów skarbowego i opłat stemplowych we Lwowie.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 391) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Z zakresu działania 1 Urzędu Skarbowego we Lwowie wyłącza się czynności, związane z zaopatrywaniem dystrybutorów i poszczególnych nabywców w znaki wartościowe, a pozostawione temu urzędowi zarządzeniem z dnia 19 czerwca 1933 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 19, poz. 164).

Wyłączone czynności przekazuje się Urzędowi Opłat Stemplowych we Lwowie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 29 października 1935 r. Nr. 249, poz. 296).

675.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 września 1935 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie instrukcyj do klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Na podstawie art. 3 ust. (4) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wydaję załączone do niniejszego zarządzenia: instrukcję ogólną i instrukcje regionalne do klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.*)

§ 2.

Instrukcję ogólną stosuje się na obszarze całego Państwa, instrukcje zaś regionalne — na obszarze województw, dla których zostały wydane.

Instrukcje są uzupełnieniem przykładami Tabeli Klas Gruntów, stanowiącej załącznik do ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

W instrukcjach regionalnych zostały oznaczone: kategorje gruntów — literami dużemi, klasy gruntów — cyframi rzymskiemi, rodzaje gleb — literami małemi.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 22 października 1935 r. Nr. 243, poz. 289).

*) vide komunikat na str. 925.

676.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1935 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc listopad 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

677.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

w sprawie wylosowanych w dniach 5, 7, 8 i 9 października 1935 r. premij do obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji II.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 273) zostało wylosowanych w dniach 5, 7, 8 i 9 października 1935 r. 1440 premij do obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji II na ogólną sumę 2.300.000 (dwa miljony trzysta tysięcy) złotych w złocie; Nr. Seryj i Nr. obligacyj, na które padły premie i ich wielkość, podane są w załączniku do Nr. 239 „Monitora Polskiego" z dnia 17 października 1935 r.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

678.

OKÓLNIK T. 34 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 października 1935 r.

L. D. IV. 26042/2/35

w sprawie wyjaśnienia do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 772 p. 2 i poz. 773 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1) Jako płyty klejone (dychty), clone według poz. 773 taryfy celnej, uważa się płyty dowolnej wielkości i grubości powstałe przez sklejenie kilku warstw fornierów tego samego drewna.

Wewnętrzna warstwa płyty, t. zw. rdzeń, może być wykonaną z szeregu deseczek lub listewek.

W płytach klejonych (dychtach) poszczególne warstwy fornierów sklejone są w ten sposób, że kierunek ich włókien drzewnych jest względem siebie prostopadły, lub ukośny.

2) Jako forniery podklejone dychtą, clone według poz. 772 p. 2 taryfy celnej, uważa się klejone płyty (dychty), posiadające z jednej lub obydwóch stron naklejony fornier z innego drewna, aniżeli całość płyty.

W związku z powyższem tracą moc obowiązującą sprzeczne z niniejszem wyjaśnienia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 października 1935 r. Nr. 244 ,poz. 290).

679.

OKÓLNIK T. 49 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 października 1935 r.

L. D. IV. 29280/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 645, 647).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wojłoki nieimpregnowane w postaci płyt prostokątnych, posiadające wszystkie brzegi zakończone przez obrobienie ich w sposób inny niż przycięcie, są w tym stanie taflami z wojłoku, podlegającemi cłu według poz. 674 pp. 1 i 2 taryfy celnej.

Natomiast takież wojłoki w postaci płyt prostokątnych, posiadające brzegi wyrównane wyłącznie przez przycięcie ich, nie mogą być traktowane jako tafle i winny być clone jako zwykły materjał wojłokowy według poz. 645 pp. 1 i 2 taryfy celnej.

Wydane w powyższej sprawie wyjaśnienia sprzeczne z niniejszem tracą swą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

680.

OKÓLNIK T. 51 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 października 1935 r.

L. D. IV. 30117/2/35

w sprawie wyjaśnienia do poz. 1051 p. 3 taryfy celnej przywozowej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) wyjaśnia się co następuje:

Pozycja 1051 p. 2 taryfy celnej obejmuje pompy i sprężarki tłokowe zarówno parowe jak i transmisyjne, natomiast pompy i sprężarki rotacyjne nie są ani w taryfie wymienione, ani objęte powyższą pozycją i punktem taryfy celnej.

Na podstawie art. 4 p. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej do towarów w niej niewymienionych stosuje się pozycję o stawce najwyższej spośród pozycyj, obejmujących towary najbardziej zbliżone pod względem materjału, stopnia obrobienia albo też użytku, do jakiego służą.

Ponieważ poz. 1051 p. 3 taryfy celnej obejmuje pompy i sprężarki odśrodkowe, a pompy i sprężarki rotacyjne ze względu na sposób pracy najbardziej są zbliżone do odśrodkowych, więc pompy i sprężarki rotacyjne należy ze względu na użytek do jakiego służą przydzielać do poz. 1051 p. 3 lit. odpowiedniej taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 26 października 1935 r. Nr. 247, poz. 293).

681.

OKÓLNIK T. 48 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 października 1935 r.

L. D. IV. 29263/2/35

w sprawie clenia wyrobów z żelaza taśmowego (dotyczy poz. 929, 930, 960 i 964 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Żelazo taśmowe polerowane, pokryte nieszlachetnemi metalami, farbą, lakierem, mrożone, pokryte napisami lub wzorami zgodnie z uwagą 3 do poz. 929 taryfy celnej, podlega ocleniu według poz. 930 taryfy celnej, a więc traktuje się je jako blachę.

Z powyższego wynika, że i wyroby z takiego żelaza taśmowego podlegają ocleniu według 2 względnie 3 punktu poz. 960 taryfy celnej, jako wyroby z blachy żelaznej, o ile nie są osobno wymienione w innych pozycjach taryfy celnej.

Takież wyroby z żelaza taśmowego surowego podlegają ocleniu według poz. 964 pkt. odp. taryfy celnej.

Wszelkie wydane wyjaśnienia lub orzeczenia sprzeczne z niniejszem tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 października 1935 r. Nr. 246, poz. 292).

682.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 października 1935 r.

L. D. IV. 25491/1/35

w sprawie sporządzania odpisów kart statystycznych.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, w Poznaniu, w Mysłowicach, we Lwowie oraz podległych im Urzędów Celnych.

W przypadkach dołączania oryginalnej karty statystycznej, jako dowodu rzeczowego, do wdrażanych spraw karnych skarbowych przeciwko nadawcom lub odbiorcom za naruszenie przepisów o statystyce celnej, zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dn. 11 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), Urzędy Celne winny natychmiast sporządzać odpis takiej karty statystycznej, który należy przesłać Głównemu Urzędowi Statystycznemu w terminie przewidzianym dla wysłania kart statystycznych. Na odpisie tym pozycje błędne powinny być poprawione. W razie trudności poprawienia natychmiast domniemanych błędów, należy w oddzielnem piśmie podać pozycje kwestjonowane i domniemane błędy.

Na oryginałach kart statystycznych dołączonych do akt sprawy karnej należy umieścić notatkę „Odpis sporządzono i przesłano do Głównego Urzędu Statystycznego dnia . . . .".

Na odpisach kart należy umieścić adnotację: „Oryginał dołączono do akt sprawy karnej Nr. . . . .".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

683.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 października 1935 r.

L. D. IV. 30371/3/35

w sprawie wywozu oraz przewozu broni, amunicji i materjału wojennego do Italji i jej posiadłości.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec przyjęcia przez Rząd Polski uchwalonych w dn. 11 i 16 października 1935 r. przez Komitet Koordynacyjny ukonstytuowany w Genewie przez Zgromadzenie Ligi Narodów dla sankcyj gospodarczych w stosunku do Italji w związku z konfliktem z Abisynją, propozycyj zmierzających do wykonania art. 16 Paktu Ligi Narodów (Dz. U. R. P. Nr. 35 z 1920 r. poz. 200), poleca się nie wypuszczać z obszaru celnego i nie przyjmować do przekazania tranzytem przez obszar celny broni, amunicji i materjału wojennego wywożonego lub przewożonego do Italji lub jej posiadłości. Jako broń, amunicję i materjał wojenny należy traktować towary wymienione w poniższej liście:

Kategorja I.

1) Strzelby i karabiny oraz lufy do nich.

2) Karabiny maszynowe, lekkie karabiny maszynowe, pistolety maszynowe wszystkich kalibrów oraz lufy do tychże.

3) Armaty, haubice, moździerze wszystkich kalibrów oraz lawety, lufy i hamulce.

4) Amunicja dla wymienionych wyżej pod Nr. 1 i 2 broni, pociski, naładowane i nienaładowane do broni wymienionej pod. Nr. 3 oraz naboje (charges propulsives) do tej broni.

5) Granaty, bomby, torpedy i miny, naładowane lub nie, jako też aparaty służące do ich wvrzucania lub zapalania.

6) Tanki, opancerzone wehikuły i pociągi pancerne, opancerzenia wszelkiego rodzaju.

Kategorja II.

Statki wojenne wszelkiego rodzaju wliczając w to awjomatki i łodzie podwodne.

Kategorja III.

1) Statki powietrzne zmontowane lub zdemontowane, cięższe lub lżejsze od powietrza jakoteż śmigła do nich, kadłuby, wieże - strzelnice, urządzenia skrzydeł, urządzenia sterowe i podwozia.

2) Motory do statków powietrznych.

Kategorja IV.

Rewolwery i pistolety automatyczne, ważące powyżej 630 gramów, jakoteż amunicja do nich.

Kategorja V.

1) Miotacze płomieni i wszelkie inne przyrządy do miotania, służące do wojny chemicznej lub podpalania.

2) Gazy musztardowe, lewizyt ,ethyldichlorarsine, methyldichlorarsine i wszelkie inne produkty przeznaczone do wojny chemicznej lub podpalania.

3) Proch strzelniczy i środki eksplodujące.

Do stwierdzenia, czy wymienione wyżej broń, amunicja i materjał wojenny nie są nadane do Italji lub jej posiadłości miarodajne są dane zawarte w dokumentach przewozowych.

O przypadkach niewypuszczenia lub nieprzyjęcia do przekazania tranzytem transportów broni, amunicji i materjału wojennego wywożonego lub przewożonego do Italji lub jej posiadłości należy niezwłocznie donieść Ministerstwu Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

684.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 października 1935 r.

L. D. IV. 29691/1/35

w sprawie ustalenia stacji wejściowej dla zwierząt i produktów zwierzęcych przychodzących z Włoch.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż stosownie do postanowień artykułu pierwszego Konwencji Weterynaryjnej między Polską a Włochami, podpisanej w Rzymie dnia 22 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 535 z 1931 r.), stacją wejściową polską do przywozu z Włoch zwierząt i przedmiotów, o których mowa w Konwencji, jest stacja graniczna **Zebrzydowice.**

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

685.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 października 1935 r.

L. D. IV. 28320/3/35

w sprawie podstawy wymiaru cła od towarów korzystających ze zniżek konwencyjnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W zestawieniu stawek konwencyjnych, przesłanem Urzędom Celnym przy okólniku z dnia 3 listopada 1933 r. L. D. IV. 28731/2/33, podano prowizoryczny wykaz towarów mogących korzystać ze zniżek konwencyjnych, przyczem oprócz stawek wykaz ten podawał przy niektórych towarach również podstawy wymiaru cła, stosowane w chwili wejścia w życie poszczególnych umów handlowych.

Późniejszemi zarządzeniami z dnia 3 października 1934 r. L. D. IV. 27096/3/34 i z dnia 18 marca 1935 r. L. D. IV. 4721/1/35 wyjaśniono, że przy ustalaniu podstaw wymiaru cła od towarów korzystających w myśl zawartych umów handlowych ze zniżek konwencyjnych, należy powodować się odnośnemi postanowieniami poszczególnych umów handlowych, a jeżeli teksty tych umów nie zawierają, jak to ma miejsce w odniesieniu do większości zawartych przez Polskę umów handlowych, postanowień co do sposobu, w jaki ma być ustalana podstawa wymiaru cła dla poszczególnych korzystających ze zniżki towarów, stosować należy ogólne, każdocześnie obowiązujące przepisy autonomiczne.

Pomimo tych wyjaśnień niektóre Urzędy Celne mają i nadal wątpliwości co do tego, jakie podstawy wymiaru cła przyjmować należy przy cleniu korzystających ze zniżek konwencyjnych towarów, które według dawnej taryfy celnej podlegały cłu łącznie z wagą bezpośredniego opakowania a obecnie clone są według wagi netto.

Wobec tego, wyjaśnia się przykładowo, że towary, objęte poniżej wyszczególnionemi pozycjami a podlegające w myśl okólnika L. D. IV.

28731/2/33 odprawie łącznie z wagą bezpośredniego opakowania, należy obecnie odprawiać:

1) objęte poz. poz. 68 pp. 1, 2; 230 p. 2a-d; 233 z p. 1, 2-a; 234 p. 1; 236 z p. 1; 237 p. 1; 239 z p. 1; 240; 243 pp. 1, 2; 244 pp. 1-a, b; 2, 3a, b; 250 z p. 1-a, z p. 2-a; 251 p. 2-a; 253 p. 1; 256 z p. 1, z p. 2, z p. 3, z p. 3-a, z p. 4; 262 p. 1; 263 p. 1; 266 p. 1; 267 p. 1, z p. 1; 268; 323 z p. 1-c; z 356; 396 z p. 1; 397 z p. 2; 419 p. 2-a; 421; 453 p. 1-a 2-a; 459 p. 1-a; 466 p. 1-a; 467 p. 2-a — według wagi **netto**.

2) objęte pozycjami 334; 337 p. 1 — według wagi **brutto**.

Jeżeli towar, podlegający cleniu według wagi netto, nadchodzi w opakowaniu, które wraz z towarem przeznaczone jest do detalicznej sprzedaży, natenczas towar taki, stosownie do postanowień art. 5 p. 10 rozporządzenia Prezydenta z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej, podlega cleniu łącznie z wagą tego opakowania.

Wyjaśnienia powyższe mają zastosowanie wyłącznie na przyszłość.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

686.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 października 1935 r.

L. D. IV. 29664/3/35

w sprawie świadectw pochodzenia wystawianych na obszarze Wysp Kanaryjskich.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zarządzeniem z dnia 20 listopada 1934 r. L. D. IV. 37782/3/34 Ministerstwo Skarbu zezwoliło, aby przy przywozie towarów hiszpańskich honorowano wystawiane na Wyspach Kanaryjskich przez organizacje gospodarcze świadectwa pochodzenia, opatrzone pieczęcią Administracji wolnych portów w Santa Cruz de Tenerife i aby, w braku na Wyspach Kanaryjskich polskiej placówki konsularnej, nie żądano wizy konsularnej na tych świadectwach.

Jak informuje obecnie Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Wyspy Kanaryjskie, stanowiące uprzednio jedną jednostkę administracyjną z siedzibą władz w Santa Cruz, podzielone zostały na dwie prowincje z siedzibami władz w Santa Cruz i w Las Palmas, których administracje, w szczególności zaś zarządy wolnych portów są całkowicie równouprawnione.

Wobec tego wyjaśnia się, że przy przywozie towarów hiszpańskich należy narówni ze świadectwami pochodzenia zaopatrzonemi pieczęcią Administracji wolnych portów w Santa Cruz de Tenerife traktować również świadectwa pochodzenia opatrzone pieczęcią Administracji wolnych portów w Las Palmas (Administracion de puerto franco de Las Palmas).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

687.

OKÓLNIK T. 53 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 października 1935 r.

L. D. IV. 30458/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej wywozowej (dotyczy poz. 18 taryfy celnej wywozowej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Deszczułki z drewna iglastego tartego, przycięte na odpowiednie wymiary do wyrobu opakowań, chociażby heblowane, lecz inaczej nieobrobione, nawet powiązane w wiązki (t. zw. komplety skrzynkowe), należy traktować przy wywozie jako drewno iglaste tarte i clić według poz. 18 taryfy celnej wywozowej.

Komplety skrzynkowe zawierające, oprócz powyższych deszczułek, deszczułki inaczej obrobione, podlegają również cłu według poz. 18 taryfy celnej wywozowej.

Wymienione wyżej deszczułki i komplety, w razie przedłożenia odnośnych zaświadczeń wydawanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, na podstawie uwagi 1 do grupy II taryfy celnej wywozowej, — wolne są od cła.

Jednocześnie wszelkie sprzeczne z powyższem wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

688.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 października 1935 r.

L. D. V. 30149/1/35

w sprawie kosztów egzekucyjnych z tytułu ściągnięcia należności instytucyj ubezpieczeń społecznych, objętych generalnemi ulgami.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 353) płatność zaległych należności z tytułu ubezpieczeń społecznych została odroczona do dnia 15 lutego 1936 r.

Rozporządzenie to ukazało się w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 lipca 1935 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1935 r.

Wobec spóźnionego ogłoszenia wymienionego na wstępie rozporządzenia do Urzędów Skarbowych wpłynęły w ciągu miesiąca lipca b. r. wnioski egzekucyjne poszczególnych wierzycieli, opiewające na należności, które z dniem 1 lipca 1935 r. uległy odroczeniu, przyczem Urzędy Skarbowe doręczyły poszczególnym zobowiązanym upomnienia, a nawet wdrożyły egzekucję z ruchomości.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu zarządza, aby Urzędy Skarbowe zawiesiły pobór kosztów egzekucyjnych, powstałych w czasie od dnia 1 lipca do dnia 1 września 1935 r. z tytułu ściągania należności, odroczonych do dnia 15 lutego 1936 r.

Po upływie terminu odroczenia Urzędy Skarbowe umorzą we własnym zakresie wspomniane koszty egzekucyjne tym płatnikom, co do których wierzyciel nie zażąda wznowienia egzekucji odroczonych należności.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

689.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 października 1935 r.

L. D. V. 31318/1/35

w sprawie nadsyłania zawiadomień o wydanych zezwoleniach na sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego i tytoniowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Ministerstwo Skarbu zezwala Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych nadsyłać zawiadomienia o wydanych zezwoleniach na sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego i tytoniowego oraz zgłoszeniach o sprzedaży piwa i napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu (§ 84 i. p.) — bezpośrednio właściwym urzędom skarbowym, z pominięciem biur informacyjnych przy Izbach Skarbowych (Wydziale Skarbowym).

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

690.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 października 1935 r.

L. D. V. 28498/5/35

w sprawie opłat stemplowych od aktów nadania obywatelstwa, poświadczeń obywatelstwa oraz od aktów zezwolenia na zmianę nazwiska.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W Nr. 25 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 1935 r. pod poz. 144 został ogłoszony okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 46 z dnia 8 sierpnia 1935 r. (Nr. A. C. 16-4-8) zawierający szczegółowe zestawienie przepisów o opłatach stemplowych od wyżej wymienionych świadectw. To winni mieć na uwadze urzędnicy izb skarbowych, przeprowadzający kontrolę stemplową w urzędach administracji ogólnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

691.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 października 1935 r.

L. D. VI. 11810/4/35

w sprawie zniesienia stałych nadzorów nad zakładami Polskiego Monopolu Solnego.

Do

wszystkich izb skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu uchyla instrukcję z dnia 26 października 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 30, poz. 328) dla Kontroli Skarbowej co do dozoru salin względnie kopalń soli i z dniem 31 października r. b. znosi stałe nadzory Kontroli Skarbowej nad Zakładami Polskiego Monopolu Solnego.

W związku z tem poleca się odwołać urzędników pełniących dotychczas ten nadzór w salinach (kopalniach i warzelniach) Polskiego Monopolu Solnego w Inowrocławiu, Wieliczce, Bochni, Bolechowie, Kossowie, Lacku, Drohobyczu i Dolinie i zwolnionych w ten sposób urzędników zużytkować na wzmocnienie obsady służby w rejonach Kontroli Skarbowej.

Urzędników, którzyby dla potrzeb Izby w dziale akcyzowo-monopolowym byli zbędni, należy przedstawić ze stosownemi opinjami do dyspozycji Ministerstwa Skarbu w terminie do 15 listopada 1935 r.

Zostaną oni zużytkowani na terenach innych izb.

Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem uprawnień i obowiązków władz i organów skarbowych do kontrolowania zakładów monopolowych, o ileby istniały poszlaki co do dokonywania nadużyć karno-skarbowych na terenach tych zakładów.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

692.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 października 1935 r.

L. D. VI. 11811/4/35

w sprawie czynności organów skarbowych w zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Do

wszystkich izb skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu ustala, iż poczynając od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia organa władz skarbowych mają pełnić w zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego (rektyfikacjach i wytwórniach wódek) jedynie czynności następujące:

1. przyjmowania spirytusu i sporządzanie protokółów sprawdzenia i przyjęcia spirytusu, przesyłanego przez przedsiębiorstwa prywatne:
2. dokonywania odprawy spirytusu, sprzedanego do naczyń odbiorcy w stanie nieskażonym ub skażonym szczególnemi środkami do zużycia w kraju oraz spirytusu i wyrobów przeznaczonych na wywóz zagranicę (ust. 2 § 234 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dn. 10 września 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746);
3. nadzoru nad skażaniem środkami szczególnemi spirytusu, wydawanego do naczyń odbiorców;
4. udziału przy pomiarach zbiorników i innych naczyń, służących do przyjmowania i przechowywania spirytusu;
5. udziału w stwierdzaniu zapasów spirytusu luzem oraz w półfabrykatach i gotowych wyrobach w okresach kwartalnych i rocznych.

Czynności wymienione w pkt. pkt. 1 — 3 niniejszego zarządzenia urzędnicy kontroli skarbowej mają pełnić na zasadach stosowanych w przedsiębiorstwach prywatnych.

Czynności wyminione w pkt. 4 i 5 mają być wykonywane przez komisję, w skład której wchodzi jako przewodniczący kierownik rejonu lub wyznaczony przez Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państowwych inny urzędnik oraz dwóch przedstawicieli właściwego zakładu Państwowego Monopolu Spirytusowego — z wyjątkiem czynności stwierdzania zapasów rocznych, którą to czynność wykonywać ma komisja w składzie urzędnika wyznaczonego przez Izbę Skarbową (Urząd Wojewódzki Śląski) jako przewodniczącego i dwóch przedstawicieli właściwego zakładu Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Przy stwierdzaniu zapasów w okresach kwartalnych nie należy żądać opróżniania aparatów rektyfikacyjnych.

Terminy rozpoczynania prac komisyj kierownictwo zakładu monopolowego obowiązane będzie uzgadniać z władzami skarbowemi.

Z prac komisyj należy sporządzać odpowiednie protokóły.

Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) wydadzą bezzwłocznie odpowiednie dalsze zarządzenia, utrzymując stałe nadzory urzędników kontroli skarbowej w wytwórniach wódek i rektyfkacjach Paińs twowego Monopolu Spirytusowego, lecz ograniczjąc ilość urzędników, pełniących ten nadzór do liczby niezbędnej do zabezpieczenia prawidłowego wykonywania wyżej wymienionych czynności w poszczególnych zakładach przy uwzględnieniu warunków miejscowych. Urzędnikom tym Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przydzielać będzie na terenach zakładów odpowiednie pomieszczenia mieszkalne z opałem i oświetleniem. Urzędników, którzyby wskutek niniejszego zarządzenia mogli być zwolnieni z dotychczasowych zajęć w zakładach Państwowego Mo-

nopolu Spirytusowego, należy zużyć na wzmocnienie obsady służby w rejonach kontroli skarbowej, ewentualnie zaś, o ile część tych urzędników byłaby dla potrzeb Izby w dziale akcyzowo - monopolowym zbędna, należy ich przedstawić ze stosownemi opinjami do dyspozycji Ministerstwa Skarbu w terminie do 15 listopada 1935 r. Zostaną oni zużytkowani w okręgach innych izb skarbowych.

Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem uprawnień oraz obowiązków władz i organów skarbowych do kontrolowania zakładów monopolowych (rektyfikacyj, wytwórni wódek i hurtowni) ,o ileby istniały poszlaki co do dokonywania nadużyć karno-skarbowych na terenie tych przedsiębiorstw.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 listopada r. b.; równocześine traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1935 r. o współdziałaniu urzędników skarbowych z działu podatków pośrednich (akcyz i monopolów) w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Staniszewski.*
Podsekretarz Stanu.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat
w sprawie zamknięcia Urzędu Celnego w Olechnowiczach.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że decyzją Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji z dnia 5 października 1935 r. nastąpiło zamknięcie Urzędu Celnego w Olechnowiczach do czasu wznowienia ruchu osobowego i towarowego na linji kolejowej Olechnowicze — Radoszkowicze.

Komunikat
w sprawie załączników do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 września 1935 r.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że załączniki do zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 27 września 1935 r. w sprawie instrukcyj do klasyfikacyj gruntów dla podatku gruntowego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 30, poz. 675 i „Monitor Polski" z dn. 22. X. 1935 r. Nr. 243, poz. 289) będą rozesłane właściwym władzom i urzędom.